Написав Невідомий
Понеділок, 25 квітня 2011, 14:37

Зима буває й серед літа.
Тоді, коли твоя душа
Ніч'їм теплом не обігріта,
У ній завжди живе зима.

В душі лютує завірюха
І серце вже мороз скував,
І так потрібна поміч друга.
Його ж нема - опустиш руки.

Тоді й у спеку, й холод лютий,
Як сонце хмарами сповито,
Вже радості в тобі не буде,
Тоді зима замінить літо.

Але, мій друже, пам'ятай те,
Що Бог тебе не забуває:
Душі Він пропонує рай Свій
І дасть, коли ти попрохаєш.

І хоч осінній дощ сумної
Співати буде за віконцем,
В оновленій храминці твоїй
Христос засяє, наче сонце.